

Φοβηθείτε τους επαίνους εκ μέρους των ανθρώπων, εξακολούθησε ο στάρετς απευθυνόμενος προς όλους, και προπάντων όταν σας επαινούν παρά την αξία σας. Σιωπήστε, μην απαντήσετε εκείνη τη στιγμή. Μόνο μέσα σας συναισθανθείτε ότι σας επαινούν περισσότερο απ' ότι αξίζετε. Μα αν αρχίσετε να αντιλέγετε, τότε γεννιέται η υποκρισία. Πράγματι, το λεπτό αίσθημα της ικανοποίησης από τους επαίνους υπάρχει στον καθένα. Όλοι βρισκόμαστε σε πλάνη δίνοντας μεγάλη αξία στον εαυτό μας. Υπερηφανευόμαστε, ματαιοδοξούμε και μετά πρέπει κάθε μέρα να παρακαλούμε τον Κύριο: «Κύριε, στείλε το έλεός Σου, λύτρωσέ μας από την πλάνη, από την έπαρση, φώτισέ με με το φως της χάριτός Σου».

Είναι φοβερή συμφορά όταν ο άνθρωπος χάνοντας την ταπείνωση, απατά τον εαυτό του και φαντάζεται ότι μόλις που δεν είναι άγιος. Φοβερή κατάσταση η έπαρση, η σατανική υπερηφάνεια! Κάποιους τους σώζει ο Κύριος απ' αυτή την κατάσταση με βαρεία τιμωρία. Στέλνει κάποια ψυχική ασθένεια ή παραχωρεί να πέσουν σε επαίσχυντες αμαρτίες, από το βάρος των οποίων, σαν να συνέρχονται, έρχονται στον εαυτό τους, αναγνωρίζουν τη μηδαμινότητά τους, μετανοούν και διορθώνονται. Αλλά πολλοί απ' αυτούς τους δυστυχείς χάνονται, ειδικά αν δεν υπάρχει κανείς να τους βοηθήσει να συνέρθουν. Φύλαξέ μας, Κύριε, όλους από μια τέτοια δαιμονική απάτη. Ποτέ δεν πρέπει να υπερηφανευόμαστε για τις ικανότητες, τα χαρίσματά μας και για τα άλλα φυσικά μας πλεονεκτήματα. Ο Κύριος θα μας τα αφαιρέσει σαν τιμωρία για την υπερηφάνειά μας.

Προβλέποντας αυτή τη φοβερή κατάσταση σε κάποιους ανθρώπους ο στάρετς, τους συμβούλευε να συντομεύουν τον κανόνα της προσευχής τους.

- Εσείς, Νίνα, να προσεύχεσθε λιγότερο, έλεγε σε κάποιο πνευματικό του τέκνο.

- Όσο πιο υψηλή πνευματική κατάσταση έχει ο άνθρωπος, συνέχισε ο στάρετς, τόσο περισσότερο βλέπει πόσο μέγας είναι ο Κύριος κι οπόσο μηδαμινός και ανίσχυρος είναι ο ίδιος, και όλο και περισσότερο θαυμάζει το μεγαλείο του Θεού προσευχόμενος ταπεινά. Και για όλα ζητεί τη βοήθεια από τον Παντοδύναμο. Ο στάρετς Ζαχαρίας έλεγε: «Η σοφία χωρίς τη Χάρη είναι αφροσύνη, ενώ η τέλεια ταπείνωση είναι απλή».

Κάποτε έλεγε κατά την εξομολόγηση:

- Με τί θα εξολοθρεύσουμε την υπερηφάνεια και θα αποκτήσουμε την ταπείνωση; Ο όσιος Σεραφείμ διδάσκει: « Με τη σιωπή. Με τη σιωπή οι περισσότερες αμαρτίες νικούνται. «Ὁ Θεὸς ὑπερηφάνους ἀντιτάσσει, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν».

Ὦντας ο στάρετς πρότυπο ταπεινώσεως με όλες του τις δυνάμεις και τα χαρίσματά του προσπαθούσε να εμφυτεύσει αυτή την πολύτιμη αρετή σε όλους τους ανθρώπους. Έλεγε:

- Την ταπείνωση τη χαίρεται και ο ίδιος ο Θεός: «Ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω ἀλλ' ἢ ἐπὶ τὸν ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντα τοὺς λόγους μου.» (Ησ . 66, 2) . Αλλά σε τί συνίσταται η ταπείνωση; Ο ταπεινός άνθρωπος θεωρεί τον εαυτό του

αμαρτωλότερο όλων μέσα στην καρδιά του, κανένα δεν εξουθενώνει, κανένα δεν κρίνει, δεν αναζητεί τον πλούτο, τη δόξα και τις τιμές, ανδρείως υπομένει τους εξευτελισμούς, τις ύβρεις, τις επιπλήξεις, γιατί αναγνωρίζει ότι αυτά του αξίζουν. Σε όλους συμπεριφέρεται χαρούμενα, είναι έτοιμος να υπηρετήσει τον καθένα, δεν βλέπει σαν καλά τα έργα του και δεν λέγει τίποτε γι' αυτά, αν δεν υπάρχει ανάγκη. Η ταπείνωση είναι ο στέφανος και η ωραιότητα όλων των αρετών. Ό,τι είναι για τη διψασμένη γη η βροχή, είναι για την ανθρώπινη ψυχή η ταπείνωση. Να κρατάτε μέσα στην καρδιά σας τα λόγια του Σωτήρος: «Μάθετε απ' έμοῦ, ὅτι πραΰς εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν•» (Ματθ. 11,29) .

Τη Μεγάλη Πέμπτη του 1967, κατά τη Λειτουργία, στο κήρυγμά του είπε τα εξής:
- Σήμερα είναι η σημαντική ημέρα της αναμνήσεως του Μυστικού Δείπνου. Σήμερα είναι η αρχή του Μυστηρίου της Θείας Κοινωνίας. Κατά τη διήγηση του Ευαγγελίου, το πλύσιμο των ποδιών των Μαθητών από το Διδάσκαλό τους αποκαλύπτει τη μεγάλη αρετή, την ταπείνωση. Ο Κύριος με αυτή Του την ενέργεια εμπνέει και μας να υπηρετούμε όλους και τους ελάχιστους αδελφούς μας, όπως ο Διδάσκαλος τους Μαθητές Του. Ο Κύριος και στη γη ήρθε δια του Σκεύους της ταπεινώσεως. Για πάρα πολύ μεγάλο διάστημα δεν ερχόταν στη γη. Πέρασαν πολλοί αιώνες, αλλά καθυστερούσε, επειδή δεν υπήρχε στη γη το Σκεύος της ταπεινώσεως. Ακόμη και μεταξύ των μαθητών Του δεν υπήρχε τέτοια ταπείνωση. Ακόμα και οι πιο κοντινοί Του Μαθητές ήθελαν να καθήσουν ο ένας από τα δεξιά και ο άλλος από τα αριστερά του Κυρίου στη Βασιλεία των Ουρανών και οι άλλοι αγανάκτησαν εναντίον του γι' αυτό. Μόνο η Μητέρα του Θεού φάνηκε ένα τέτοιο άξιο Σκεύος και μεγαλύνθηκε για την ταπείνωσή της. «ὅτι ἔπεβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ». Το δεύτερο σημείο από το σημερινό ευαγγελικό γεγονός μας διδάσκει την υπακοή, την ευπείθεια. Ο Πέτρος φλεγόμενος από ζήλο έφερε αντίρρηση στον Διδάσκαλο: «Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ...οὐ μὴ νίψης τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα». Σ' αυτά του απάντησε ο Χριστός: «ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ». Τότε είπε ο Πέτρος στον Κύριο: «Κύριε, μὴ τοὺς πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν» (Ιω. 13, 6,9) . Ιδού πόσο πολύτιμη είναι η υπακοή. Η μακαρία υπακοή είναι ανώτερη από τη νηστεία και την προσευχή.

Ο άγιος Ιωάσαφ Μπελγκορόντσκι είχε εξοικειωθεί με την αρετή της υπακοής, της ευπείθειας. Όταν ήταν οκτώ ετών, ο πατέρας του είδε όνειρο στο οποίο η Παναγία εκάλυψε τον γιο του με αρχιερατικό μανδύα. Θαύμασε και σκέφτηκε: «Γιατί το είδα αυτό; Στο γένος μας δεν υπάρχουν ιερείς». Το πρωί ξέχασε το όνειρο και όσο κι αν προσπαθούσε, δεν μπορούσε να το θυμηθεί. Μόνο όταν ο Ιωάσαφ έγινε αρχιερέυς, ο πατέρας του θυμήθηκε αυτό το όνειρο.

Βοήθησέ μας Κύριε, να μάθουμε σε όλα την ταπείνωση, την υπομονή, την υπακοή

και την υποταγή στο θέλημα του Θεού.

Από το βιβλίο: « ΣΤΑΡΕΤΣ ΣΑΒΒΑΣ
Ο ΠΑΡΗΓΟΡΗΤΗΣ»
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΩΣ

Πηγές: eisdoxantheou-gk.blogspot.gr- hristospanagia3.blogspot.gr